

HORTOBÁGY.

DEBRECZENI HETILAP

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALOMMAL.

18. szám.

Első évfolyam. 1862.

Aug. 29.

A „Hortobágy“ azon előfizetőit, kik f. évi (máj.—aug.) 4 óra 1 frt. 70 krral fizettek elő, s általában mindenkit figyelmeztetünk, hogy e lap f. évi sept.—decz. 4 havi folyamára előfizetést 1 frt. 70 krjával elfogadunk.

A költő neje.

(Vége.)

A költő addig dühöngött a zivatarban, addig írta a verset és naplól, míg gondolkozni kezdett, s rá jött, hogy hiszen még meg sem kérte.

Hanem instált is rögtön.

Az öreg készen volt rá; majd elegyenlítette volna valahogy, hogy a költő önérzetét ne sértse meg. De ott volt Pepi.

— Édes apám meghalok! Nem élem tul, keblem megreped. H — — — h!!! (ez sohajtás akart lenni.)

— De hát mit csináltok!? poétázásból meg nem éltek!!

Megnyugtatták, hogy tiszteletdíj! pályajutalmak! meg aviticum is.

A készülétek folytak.

— Hát aztán hova viszi öcsém uram a lyányomat?

— Ejnye ni! erre még nem is gondoltam. Hát hiszen van az apámról házam az alsó szélén, árverésen vette 83 frért.

— Rosz annak a teteje nagyon.

— Bizony bele esik abba az eső. Mindegy! mig náddal megkötik, egyet fordulok Pepivel a világban.

A menyecske szerette volna meglátni Pestet, de a férj addig rágalmazta neki, mig egy varga betűt csináltak, s a konyári tón a fürdői idényt élvezték.

A legcsendesebb boldogság zavartalan élvezete közben hónapok teltek el. Házi életüknek, — melyet igazán jónak lehetett mondani — ellentételében, mint F. musájára jellemzetes, kiemelendő, hogy költeményeinek elegiacus színezete most is ugyanaz maradt.

Itt van már ideje, hogy szöljünk azon nagy válságról, melyen ezen törekvő lélek ereje meglőrt; s mely midőn az irodalomra nézve oly jótékony buzgalmának végét szakította, reá nézve új korszaknak lőn megnyitója.

A végzet úgy akarta, hogy X megye törvénytörvényese év hó ... napján sz. alatt kelt végzése folytán a pircsi X számú t. j. k. A. I. alatt foglalt 22 és 1/2 hold nemesi természetű ingatlan birtokra nézve (mely költőnké volt) a végrehajtás 3-dik foka, a birói árverezés elrendeltessék; s annak a hivatalos lapokban szokott módon történt közzé tétele után, az e végre hivatalosan megkeresett végrehajtó bíróság által, felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjötté mellett, (daczára Pepi azon megkísérelt kifogásának, hogy azt ketten közösen keresték) teljesen foganatosítottassék is.

Nagyon le volt verve a két fiatal ember.

Na, hát kiábrándozták e már magokat?

Mindketten lesütötték szemeiket.

— Gondolkoztam én már rajta, mit

csináljon fiam uram, ha majd ez elkövetkezik. Már most szabad ipar van (István felkapja fejét) de arról nem akarok szólni. A kereskedés sem annyiban áll: vedd meg egy garasért, add el kettőért, nem vesztesz rajta; s más is kellene hozzá. Azt is tudom, hogy inkább rá lesz fiam uram, ha valamelyik tudományos pályát ajánlom, hol szellemét is foglalkoztathatja. A papságra készülés sok időt és fáradságot kíván; ugyszintén az orvosi pálya is. Mehetne Debreczenbe jogásznak, ott bevennék II-od évesnek, de egy az, az ügyvédség is; soká ad kenyeret; más az — a mint beszélük — még meg is olóhetnék ott fiam uramat (nem úgy aggódott az öreg, hogy majd egészen agyonlővik). Így hát legjobb lesz, menjen fel Pestre gyógyszerészi cursusra, az csak két esztendő. Akkor aztán majd átadom fiam uraméknak a patikámat; én ugyis öreg vagyok már. Higyje el nekem, hogy sokkal szerencsésebb lesz egy jó helyen való patikával, mint verseivel volt. Azzal azért már egészen felhagyjon. — Pepi lányom az alatt itthon majd csak elhesz valahogy. Aztán meg az egyetemnél sok vacatio van, s időközönként meg is szökhet onnan az ember, csak sok absentiat ne kapjon, mert akkor nem contestálnak. — Gondolkozzék ezen fiam uram; a költséget majd ahogy, valami szüken, rajta leszek hogy előkeritsem.

A feleségnek nem volt mit tenni, mint helyesnek találni, a férjet pedig nem nagyon kérdezték.

Az egészről az a tanuság, hogy minden esizmadia maradjon a kaptája mellett.

A „Hortobágy“ név eredetéről.

Ott fekszik a délibábos róna, hol az ég alatt szabadon vágthat a csikós, hol a pacsirták halk zenéjébe vegyül a furulya szó, hol a vihar szabadon tombolhat széles jó kedvében.

E mesés pusztának nevé, mint sok más a homály borítja. — Azonban hála az égnek! édes nyelvünk oly bő a szavakban, hogy ha minden idevonatkozó népmondák, és népregék, melyek időről időre magokat fenntartották, az ősz atyák ajakán elnémulnának is, lehetetlen, hogy valamit napfényre ne tudjunk hozni.

Vagyunk egyes adatok, hagyományok, népregék birtokában, melyek jóllehet csak töredékben léteznek, de felszámíthatlan becsüek, mivel általok vissza lehet tekinteni a mult időkre, s derűt vetni azoknak homályára.

Némelyek e szót Hortobágy, idegen nyelvből kölcsönzöttnek lenni vélik. — Ez e két celta, illetőleg longobard szóból van össze téve hart, mely annyit tesz, mint kemény, erős, és bach, mely forrást, patakot, szóval valamely kisebbszerű folyóvizet tesz. Így e két szónak nem volna más értelme, mint kemény, erős, folyásu, vagy működésű patak. Hart szó miként változott hortra, az könnyen ki magyarázható a kor nyelvsajátságaiából, mely szerint az *a* betűt *a* és *o* közti hangoztatással mondották ki. Itt bizonyosággal szolgál e szó: longobard, mely nem egyébből van össze téve, mint langer-Bart.

A szó közepén levő *o* hang, a szó nyelv-
idomításán keresztül ment módosulása, épen úgy, mint Salez bach = Szaldobágy. Ime itt találkozunk, a bágy szóval, a mely nem egyéb, mint bach. Hazánkban több ily bágy végzelű folyam is van. — S ha csakugyan idegen nyelvből, illetőleg a hart bachból vette volna nevét a hortobágy, még akkor ezen módosítás kielégítőnek látszik, — mivel a nyelv történetében ilyen elütésekkel gyakran találkozunk, így például: Sancta Maria = Samarja; Keve háza = Kajászó.

E nézetet látszik igazolni, s érvényre emelni az, mely szerint történelmi hiteles kútfők után be van bizonyítva, hogy e pusztá táján, hajdan csakugyan celták illetőleg longobárdok laktak. Továbbá, hogy a hortobágygyal szomszédos határban, van egy pusztá, a melyet Hortnak neveznek, s mely jelenleg Ujváros birtokában van. E név eredetét nagyon egyszerűen lehet magyarázni a Hart szóból; e szerint a pusztá nevé onnan kölcsönözte, hogy jó erős szántó föld volt, minthogy e tájon csakugyan nagy szíkek vannak.

Azonban kíséreljük meg honi nyelvünkől okoskodni ki a szózármaztatást, e tárgyban. Itt az adatok, több féleképen elágaznak, s épen e több tekintetben való elágazás teszi tehetetlenné, hogy valódi érvényre emelhető elv jöjjön létre.

Némelyek azt vitatják, hogy a hortobágy szó származott volna horti zám-tól. Ennek a horti szónak eredetét pedig onnan fejtik meg, hogy e táj völgyes természeténél fogva víz alatt volt, azonban később átalakulások történtek, a földtani viszonyok szerint. — A víz alól az ócska száraz föld emelkedett fel, benső hatás, vulkáni erő következtében; megifjodott szárazföld képében, vagy a víz földet hordott össze. Szóval a vízben egy kis sziget képződött, arra az emberek kiszállván, (e kort azonban nem kell olyan réginek gondolni, s egyáltalában, nem a geológiai korszakot, a Jura korszakot követő időkben történt a kiszállás) s elnevezték e kis szigetet hordott vagy hordt földnek, így később a sziget, a mely először kicsi volt, terjeszkedvén pusztá lett belőle, s rá illett a Horti pusztá nevezet. Azonban látni való, hogy e származtatás nem felel meg hort szóból egyszerű idomításnak. A zám szó pedig valami falu neve lehetett, s ez már történelmi tény. Azonban soha bármely nyelvidomítás szerint nem lesz Horti zám-ból Hortobágy. És így ezen vélemény önmagában hordván az enyészet magvát, elemét, semmivé lesz a bírálal szava előtt. Az előbbi vélemény, mely szerint a pusztának a folyó adta volna a nevet, gyökerestől meg-ingattatik azáltal, hogy a német sohsem teszen a b a c h mellé hartot, így B i s c h o f f geográfiai lexiconában, sehol nem találkozunk Hart bach-cal.

Mások azt erősítik, hogy a Hortobágyi pusztán több apróbb víz folyás volt, melyet bizonyítanak a még néhány évvel ezelőtt meg volt folyócskák, az úgy nevezett l o c s o g ó k, melyek maradvékai mind megannyi nagyszerű vízfolyásoknak. — Ezek közzül egy igen lassu folyásu volt, s a horti pusztán folytala, lassu kiömléseivel s áradásaival termékenységet idézett elő a pusztá sívalagon. — Lassu folyásánál fogva elnevezték b á g y a d t folyamnak, s az ebből rövidített b á g y szó még él származékaiban. — Mivel pedig a folyam a horti pusztán folyt, lett a neve horti b á g y a d t, = h o r t o b á g y folyam, — később bár a víz folyását megváltoztatta, s sebes rohammal hullámozott alá, de azért a nép kegyelettel meghagyta a nevet, melyre régibb időkben keresztelték.

Mások véleményöket azon nézethez csatolják, — s ez a leghihetőbb, — mely szerint ha csakugyan van horti pusztá, a mint hogy van is, és ha történelmi tény, mert annak kell lenni, nem pedig vak eset, hogy éla nép ajkán ily szó, hogy b á g y, a mely vagy falu, vagy folyócska, vagy róna lehetett, — akkor meg van fejtve a Hortobágy név eredeti, s nem marad fenn ellenvetés, nem talál helyet czáfolat e véleményt illetőleg oly nagy mérvben, mint az elősorolt nézetek bármely másika ellen. — A Horti pusztát és a b á g y nevü falut, vagy folyót, összekötő folyam, a mostani Hortobágy. S hogy a Bágy falu lehetett, bizonyítani látszik az, hogy a mostani hortobágyi pusztán több falu helye van, így Z á m, O h a t, s t b. De vannak olyak is, melyeknek nevének nem tudják, melyeket tán már az enyészet is elfedett. Ezek között Bágy is lehetett. E vélemény is a bizonytalanság gyermeke, s nem egyéb csupa feltevésnél, de bár bizonyítására okadatolt történelmi kutfők teljesen hiányzanak, e részben legnagyobb érvényre emelkedett.

Ohajtandó volna, hogy mind azok, a kik valami részletes tudósítást bírnak a Hortobágy név eredetéről, e tárgyhoz szólnának, hogy így azon fátyol mely a Hortobágy név eredetét fedi, fel legyen lebbentve, s derüljön fény a beárnyékoló sötétségre. Hiszen e tárgy ugyis érdeklél bir, s közvetlenül érdeklél e lapot, mivel czim lapján épen e név áll, közvetve pedig, hogy kötelessége s feladata, nemcsak a város érdekeit, s nevezetesebb mozzanatait kísérenni figyelemmel, hanem a helyi régészetre vonatkozó buvárokodásoknak is helyet engedni.

Szántay Adolf.

A fűlmile és a kakuk.

Irta Gellert.

Dalolt a fűlmile, ohajta tudni, hogy
Lesz-e a ki dalát megértse? —
Néhány ott játszó fris legényke
Meg sem hallotta, hogy dalolt.
Azonban egy kakuk vigan megszóllal.
"Jaj! hallga!" mondák a fiuk,
S üdvözletül kaczagva és fenn szóval
Utánozák: "kakuk! kakuk!"

A fülmilét ez megszólítja:
„Hallod-e” — mond — „mint tetszem én?
Nem is hibázok azt állítva,
Hogy itt az elsőség enyém.”

Ekkor Damót jött kedvesével.
Megszólalt a kakuk. Büszkén mentek tovább.
Majd a dalnokkirály magasztos ihletében
Hallatta Damót s kedvesével
Elbájoló szelid dalát.
A dal hatalma nagy e párra,
Phillis leül, Damót pedig fenállva
Hallgatják, méltánnyal tele.
A mint hallgatják: vérök pezsdül,
Boldogság könyve hull le a szemekből.
„Tanuld meg fecsegő — szól most a fülmile
Egy néma könyv, melyet kiesal
Müértők szeméből az ének,
Több tisztelet a fülmilének
Mint neked bármí tetszészaj.

Az Isten áldása.

A huzamos száraz idő nem kedvezett a sarjuszénának. Kik szénatermő földjökön kaszáltatának, ezt nem azért tevék, mintha szénagyűjtés reménye kecsegtette volna őket, hanem egyedül azért, hogy a kaszáló avarrá ne válják s talán hogy kedvező időviszonyok mellett, a gaz és kórótól megtisztított rétet Mihálynapiig még megkaszálhassák. (De csak úgy ha lehet.) A tengerihez kötött remények is napról napra alább szállanak. Sok helyen ki sem fejlődhetett a csó, mire a szár és levelek már megaszalódtak. — Nem ritka az olyan hely, hol a tengerit takarmánynak jőeleve levágták, még több helyen a tanyaföldek közt akadálytalanul szerte bolyongó disznó tette semmivé. Három—négy kondás csapja együvé nyáját, hogy a netalán előgördülhető akadálylyal annál könnyebben nézhessenek farkaszemet, s ha a kerülőnek kedve jőne e visszaélésnek gátot vetni, szerencséje ha könnyű szerrel szabadulhat az ütlegek sokaságától. Ismerek gazdát, ki elkeseredésében, töltött fegyverrel óvja őrizi földét e rakoncziatlankodó sőpredéktől. Annyi igaz, hogy ha a hatóság figyelme ide mihamarabb ki nem terjed s e botrányos visszaélésnek, jogbitorlásnak elejét nem veszi, a legkomolyabb összeütközésektől lehet tartani; mert a szegény földmives már elemi csapások által is annyira sújtva van, mikép nagyon nehezen szívelheti, mikor látja, hogy szándékosan károsítatik, s szorgalmának természet adta gyümölcsétől is természet s jogellenes uton fosztatik meg. Ha a kopár közlegelő bitorlása nem rég súlyos fenytéket vont maga után a juhászokra nézve, na-

gyon csodálatos, hogy a kondások, kik disznaikkal tizszerte több kárt tesznek: szemhunyoritás nélkül türetnék bitangolásaikban.

De térjünk el e tárgytól, hagyván az afeletti elmélkedést a mezei rendőrségre, kinek az ily kihágások megszüntetése közvetlen rendeltetése.

A szőlő is kezd már érni; csak az a baj, hogy, — ámbár a tavalyinál kedvezőbb termésre van kilátásunk, — a szőlőszemek esőhiány miatt aprók maradnak s bő szürethez kötött reményeink a száraz napok tartósságával, hovatovább oszlaní kezdenek. A téli gyümölcsökre nézve sem volt kedvező időjárás; különösen az almafajok még leszedetésük ideje előtt leférgedzenek ágaikról. Szilva tömérdek termett ugyan, de becs nélküli, főleg mivel a pálinkafőzők sem kaphattak még eddigelé engedélyt főzésre.

A hüvelyes vetemények nagyon soványan fizettek, különösen a paszuly és borsó, mely vidékünkön leginkább természetlik.

A dohányszáritás javában foly már. Azoknak kedvéért, kik nemesebb dohányfajt tenyésztenek, olyat t. i. mely az azzal való gondosb bibelődést kifizeti, az ugynevezett fülesztés helyett (mely műtét mellett a dohány csipősséget nyer,) inkább ajánljuk azon egyszerű száritási módot, mely szerint a levelek ritkán fölfüzetvén, fülesztés nélkül napellenes helyen tartatnak mindaddig, mig meg nem sárgulnak, s csak akkor függesztetnek ki pár napig száritás végett a napra, éjszakára azonban mindig szellős szinbe vitetvén.

A répa és a kolompér nagyon sinlik a szárazságot, s e tekintetben a több levét tartalmazó tehén- és tövis-répa sem tesznek feltűnő kivételt.

„Ez időnek forgása
A nagy isten csapása.
A következő mit szül,
Ha e nagy csapás nem enyhül?
Nem tudjuk, mert el van rejtve“

D. E.

Közélet.

I. — E hó 19-kén mult egy éve, hogy a debreczeni állandó színház építése megkezdett, s ime a mult évben megtett erélyes intézkedés folytán, hozzá járulván a vállalkozó építómester buzgó igyekezete, a nagyszerű épület egy év elforgása alatt már annyira emelkedett, hogy még az idén fedél alá jöhet, — sőt ha meggondoljuk, hogy a szinpad tetőgerendázatának nagyobb része már helyre rakva, az előszin vonalán tuli rész falazata teljesen készen van, a nézőtér, csarnok és homlokzat falazatából is már csak kis rész hiányzik, bátran állithatjuk, hogy ez idén tető alá

jön. — Nem kis aggodalmat támasztott ugyan azon mostanában elterjedt hír, mintha a n. mélt. helytartótanács a további építkezést betiltotta volna, azonban ha úgy van is, hisszük, hogy a városunk 40 ezer lakosát képviselő lelépett közgyűlésnek, az építést komolyan és megfontolva elrendelt mult évi egyhangu határozata ellen, — különösen most, a midőn a művészetnek e több mint 30 év óta tervezgetett, a lefolyt évtized elején a kormány által sürgetett, sőt ő cs. kir. apost. Felsője által is engedélyezett csarnoka, Debreczennek és vidékének, sőt a hazának nem csekély öröme immár ennyire emeltetett, — a n. mélt. helytartótanács az illető közegek által az ügy állásáról kellően felvilágosittatván, még kiadott rendeletét is visszaveendi s további akadályt annyival kevésbbé fog tenni, mert az építési és felszerelési költséget, a színházi alapítványi pénztárból e célra fordítandó összegén kívül, a városi pénztár — ha az czélszerű kezelés mellett oly kiadásokkal, melyek mellőzhetők s nem multhatlanok, nem terheltetik, — hátra maradás nélkül fedezheti; s e tekintetben a mostani városi előjáróságot, mind a jelen nemzedék, mind a jövő előtt felelőssé tesszük.

Az építkezési terv kivitele ellen nem lehet ugyan észrevétel, mert maga az építőmester naponkint több órát tölt a helyszínen, azontul szakértő építési vezetője a részletes munkálatok rendesen és jól teljesítésére értelmesen és szorgalommal felügyel, a részletes rajzokat is készítő Skalnicszky Antal pesti építész pedig havonként eljön, vizsgálatot tart, utasítást ad: mindamelllett kívánatos lenne, hogy a mult évben szakértő férfiakból alakított teljhatalmu állandó színházi építési bizottmány, — mely még ez évben csak egy ülést tartott a tavasz kezdetén, annak jegyzőkönyve sincs hitelesítve — össze hivatnék s minden legkisebb változtatás annak befolyásával eszközöltetnék. Egyébiránt lenne annak egyéb teendője is, s hogy minő okok vezérelték mostani polgármester urat arra, hogy ezen bizottmány működését megszüntette, sem a bizottmány elnökétől, sem mástól ki nem tudhattuk, magunk pedig magunknak megmagyarázni képesek nem vagyunk.

Mint minden nagyszerű építkezésnél fordulnak elő kisebb nagyobb mértékben balesetek, ugy állandó színházunknál — hol folytonosan 100—120 munkás dolgozik — a legnagyobb vigyázat mellett is eddigelő két ily eset adta elő magát, jelesül m. hó 31-kén egy meszet hordó 15 éves fiu, 6 öles magas állásról esett le, de most már veszedelmen kívül van. Leesése után megvizsgáltatván, szája szivarvégekkel tele volt, ezek ereje szédítette meg. E hó 22-kén pedig az épület azon részéről, hova a téglá, ládákba rakva felhuzatik, a terhet emelő kötélnek véletlen elszakadása folytán, két munkás 5 ölnyi magasról lezuhant, egyik rögtön

meghalt, másik sérületlen maradt s most már ismét dolgozik. A család hátrahagyása nélkül szerencsétlenül kimult munkás ön hibájának, illetőleg a kiadott utasítás meg nem tartásának lón áldozatja, sőt társa leesésének is ő volt okozója, mert a téglá felhuzásánál történhető szerencsétlenség elhárítása végett már kezdetben oly előgondoskodás tétetett, mely mellett, ha a kötél véletlen elszakad is, — a mi már máskor is megtörtént, — a munkásokat baj nem érheti. (E tudósítás valóságáról magunk is meggyőződünk. Az állás közepén annyi hézag van, mennyin az 50 téglával megrakott láda felfér. Az építész intézkedése szerint a felhuzott láda alá keresztbe erős bélszín deszkák teendő, s így veszély nélkül ki lehet a téglát belőle szedni, de az elhunyt szerencsétlen az által akart magán könnyíteni, hogy a légben függő ládát akarta az állásra félrehuzni. Igy történt a szerencsétlenség. — Szerk.)

Azon hírek, — melyek a színház építésnél történt többi balesetről keringenek, — merő koholmányok.

Mult vasárnap — Lajos estéjén — Kiss Lajos és Szabó Bálint uraknak, egy — egy értékes ezüst serleget nyujtottak át emlékül debreczeni elvbarátaik.

Helybeli ügyvéd Molnár György ur f. hó 27-ik napján haditörvényszék elé állittatott, a miért — hir szerint — a városi adószedő-hivatalnál egy csomó, mintegy 30 db. előtte ismeretlen nevekre szóló adókönyv iránt felvilágosittatásért megjelenván, s ott állittólag ingereltetvén, az illető hivatalnoknak odamondogatta.

N. — Évek óta érezte már szükségét takarékpénztárunk egy bővebb helyiségnek, s mit eddig ismételt kérelmeért is el nem ért, most a városi tanácstól megnyerte, mely jutányos árért engedte át azon szobát, mely a pénztárnak közvetlen szomszédságában van; most már nem leend kénytelen pénzt betevő, kivevő, váltót beadó, s vizsgáló, két négyszeg ölnyi térségen egymás közt szorongani, s reméljük, hogy a helyiség bővültével az üzlet is bővülni s a jövedelem gyarapodni fog, s csak is így leend képes az egylet eddigi jó szokásához hiven, a szegény nyomorultak ápolásához s a hazai érdekű jótékony czélok előmozdításához a maga filléreivel folytonosan járulni.

— Kis Körös szobrot állított Petőfi emlékének. Nagy Debreczen azonban még mindig késik elhunyt nagy embereinek e megtisztelést megadni. Csokonai szobrára van ugyan 1200 forintunk, de intézkedések e szobor készítésére még mindig nincsenek téve.

Reszler színházában közelebb következő előadások történtek: Aug. 21. Rigolotto. Aug. 23. Kövér - Komlóssy Ida asz. javára: Az orleansi szüz. Schiller tragoediája. Aug. 24. K. K. Ida asz. utolsó fellépteül: A szigetvári vértanúk. — Aug. 25. E színpadon először: Az alvajáró. Bellini dalmüve. — Aug. 26. Prielle Kornélia első fellépteül: A völgy lilioma. Barriere drámája. Aug. 27. Prielle K. fellépteül: A jó barátok. Sardou vigjátéka.

Jókai, Schiller, Bellini, Verdi, szép zene, pesti vendég, — egy sem volt képes a közönséget színházba vonni, csupán Debreczen kedvence Prielle K. emelte ki a közönséget egykedvűségéből, csinált két fél színházat, és egész lelkesedést. — Színészeink — azt meg kell adni — általában jól játszanak, s az új énekesnőkkel is meg van a közönség elégedve.

Hollósy Kornéliát sept. elsőjére várjuk. Kétségkívül nagy lelkesedést fog előidézni. A kettőzetett árak mellett is minden páholy már napok óta le van foglalva, s a zártszékek közül is sok elkel.

Zeneegyletünk f. hó 26-dikán tartott vál. ülésében bejelentették, hogy az egylet részére rendezett hangverseny tiszta jövedelme 32 o. frt. — A városi Tanács további segélyezés ígérete mellett 500 frtnyi alapítványt tett. A helybeli kaszinó pedig és a kereskedelmi testület 2—200 frttal léptek az alapítók sorába. — Kiss Sándor ur egy zongorát ajándékozott az egyletnek. — A zenede helyiségének — Dégenfeld házában azon osztály, melyben az özőn viz előtt a járásbiróság tanyázott, — felszerelésére Farkas Ferencz, a két Komlóssy, és Telegdi László urak kiküldettek. — Társulati ügyvéd jelenti, hogy megbízatása folytán eddig mintegy 7000 frtnyi alapítványról vett kötelezvényt. Nem említve azokat, kik az aláírt tőkét betábláztatni engedék, csak arról szólunk, hogy olyan is adadt, ki ezt magára nézve határozottan kívánta.

Az „István“ gőzhengermalom társulat f. hó 24-kén tartott közgyűlésében, — melyen csupán 18 részvényes és 7 tisztviselő volt jelen, mely azonban a múlt közgyűlés egy végzése szerint, bármennyi jelen volt taggal érvényesen határozhatott, — a jegyzőkönyv hitelesítése és a választmány jelentésének felolvasása után következő intézkedések tétettek:

1. A közgyűlés főtárgyai ezentúl a közgyűlés napját tudató hirdetményben köz. hírré tétettek. 2. A gőzfürdő ügyében kiküldött bizottmány, ez intézetnek a gőzmalom telkén felállítatását, a kifejtett okok miatt nem találván czélszerűnek, s nézeteit a k. gy. is magáévá tévén, határoztatik, hogy az elv

továbbra is fenn tartatván, ha gőzfürdő felállítása végett városunkban magán társulat alakulna, a g. m. társulat ezt segélyzendí, vagy abba néhány ezer frtal belép, a végelhatározás ez ügyben egy másik közgyűlésnek tartatván fel. — 3. Az 1861. évi számadások felülvizsgálására a leköszönt Szentpéteri J. helyett Szabó Bálint, Steinfeld J. és Szepessy A. lal együtt felkéretik. — 4. A választmány azon intézkedése, mellyel az igazgatóságot a múlt félév mérlegének szokásos elkészítésétől az előadott okok miatt ez uttal felmentette, s oda utasította, hogy e helyett a jövő évben, a folyó egész évről készítették mérleg, helyben hagyatik. — 5. Az igazgatóság azon eljárása, miszerint a társulatot a londoni kiállításon, gyártmányok által oly sikeresen képviseltette, hogy az ott minden e nemű kiállítók felett kitüntettetett, örvendetes tudomásul vétetik.

Ez évben Komlóssy Lajos mint számvevő, Gezel János mint könyvvezető, Bányai Lajos mint külső felügyelő és ifj. Tikos István mint segéd könyvvezető a társulat tisztviselőivé felvétettek.

Két nevezetes vállalat pártolására hívjuk fel olvasóinkat. Egyik az első magyar gőzhajózási társulat, melynek tervrajzát a fővárosi lapok mostanában közölték; másik a magyar földhitelbank, melyre ő Felsége, István király napján adta meg az engedélyt. Mindkettő nagy horderejű nemzeti vállalat, különösen az utóbbi kétségtelenül sikeres tényezője leendő veszélyben forgott gazdaszatunk felvirágoztatásának.

Helybeli polgár Sántha István ur polgári olvasókör felállításon fáradozik, melyben a szegényebb sorsuak díj nélkül mivelhessék magokat.

Szivünkéből kívánunk sikert a szép és jó eszmének, s nem kétkedünk, hogy derék polgártársunknak a kivitel sikerülend. Egyszersmind figyelmeztetjük őt és azokat, kiket a könyvek és hírlapok megválasztásakor közreműködőkül felszólítand, hogy tisztokban a legnagyobb óvatossággal járjanak el; mert igaz ugyan hogy „elvész az a nép, a mely tudomány nélkül való, de sok könyv és hírlap van olyan is, a melynek betűje megöli a lelket.

N. — Nyolczan vannak jelenleg a furott kutak, melyek városunk lakosai vizbeli szükségletén könnyítenek; rendszeres felügyelet hiányjának véljük felróhatni, miszerint gyakran a 8 közül négy öt elromlik, s az egész városi lakosság egy pár kutra szoríttatik. Talán meg lehetne ezt gátolni. Ha jól tudjuk, szokásban van jelenleg a kutakat ammyszor amennyiszor elromlanak, külön költségre megcsináltatni; nem lenne e czélszerűbb, ha az összes kutak jó karban tartása

árlejtésen ahhoz értőnek kiadatnék? kinek kötelessége lenne valamennyi kutat folytonosan használható állapotban tartani; azt hisszük összevetve e két módoni költséget, nem származnék belőle hátrány, a lakosság-nak pedig csak hasznára válnék. — De egyidejűleg felvigyázókat vélnénk fölvetetni, kik ügyelnének, hogy a kutak a rendetlen rángatások által ne rongáltatnának, ügyelnének a kut s környékének tisztántartására, elejét vennék az ottan, különösen éjeli órákban történni szokott, valóságos orgiaszerű fajtalanságoknak; bizonyos meghatározott órában bezárnák a kut huzását, s hajnalban kinyitnák; talán e kis intézkedéssel kevesednék a kutra éjjel jární szerető rosz cselédek száma. Ugy véljük, hogy minden kuthoz két ily felügyelő fölváltva a rendet s tisztaságot fenntartani képes lenne, — s e 14 embernek évi díját jogosan kivethetni azon családokra, kik a kutak jótékony-ságával élnek. Hogy furott kutaink, melyek többnyire szép téres helyen vannak, csinosság tekintetéből szép kuthorítókkal, s kő vagy portlandcementből készülendő jellemzobrokkal láttassanak el, most még csak buzgó ohajaink közzé tartozik; ha a piacon levőt az érdekelték megkezdenék, talán a többi utcák lakosainál követőkre találmanak.

I. — H. Hadház városban e hó 16-kán hat ház tűz martaléka lett. Az oltásban és kárvallott gazdák ingóságainak megmentésében fáradozott három ottani lakos közül, égés következtében az egyik arcán, másik mind két keze fején veszélyes sérülést kapott, a harmadik pedig a lángba borult nádtömeg rászakadása folytán annyira összeégett, hogy a kiszabadítás után csak hamar meghalt. — A leégett hat ház közül egy sem volt biztosítva. Mondják, hogy a biztosítás jótékony-ságát a hadháziak még nem akarják elősmerni.

A nagyváradi izraelita ifjuság, a magyarokkal egyesülve hetenként műkedvelő szini előadásokat rendez jótékony célokra.

Mi nem mondhatjuk ugyan ezt a debreczeniekről, de nem kevésbé örvendetes tudatunk, hogy a helybeli izraeliták közül többen szorgalmas látogatói, sőt törzsvendégei Reszler színházának.

A budakeszi r. cath. község egyházi belviszály miatt tömegesen protestans hitre akar térni.

A „Szatmári Értesítő“ aug. 25-diki számában azon nevezetes ujdonságot közli, hogy Szatmáron valaki Szűz Mária jól sikerült arczképét árulja. Szűcs Mária lesz az, ujdondász collega.

A napszamosok munkadíja e héten, mint a múlton is körülbelől 40 kr.

(Beküldetett.) Megfoghatlan azon közöny, mellyel casinónk választmányja a „Debr. Közlöny“-nek a casinó asztaláról letiltatásának jogtalanságát bizonyító ráfogásait veszi, s ha az illetőknek azokat visszautasítani észébe nem jut, reményelem, hogy a Hortobágy szerkesztője ezen utbaigazító néhány sornak tért engedend. — Tökéletesen igaza van Pr. urnak, midőn azt állítja hogy közlönnyét a casinó nem rendelte meg, de ő tudhatja legjobban, hogy lapját a casinónak mindamelllett is folytonosan küldte, arra is fog talán emlékezni, hogy meg nem rendelt lapjáért számlát menesztett a pénztárnokhoz s ez a követelt díjat csakis azért nem látta czélszerűnek kész pénzben kifizetni, mert azt a Pr. ur casinói részvénydíjába beszámítani czélszerűbbnek találta, a minthogy 4 f. 50 krt. maig is jogosan követel rajta. — Minthogy tehát a meg nem rendelt D. K. a casinó asztalán folyvást szemlélhető volt s annak díja az érdekes kiadó-szerkesztő által követeltetett sőt a casinó pénztárnoka által a részvénydíj-hátralékba beszámíttatni ígértetett: a casino a lapnak birtokosává válván, azt mint művelt körbe nem valót, asztalairól jogosan kitilthatta és száműzhette. Igen jó lenne tehát, ha érdekes szerkesztő ur azt az utat követné, mely „az erényre vezet“, s megtisztulás végett purgatóriumába egy időre akaratos fátumával együtt bevándorolna. — Egy a „törpe minoritás“-ból.

Kivonatok

Debreczen város régi jegyzőkönyveiből.

(Folytatás.)

1629. 1 -a sept. (Latin.) Nagy Mihály özvegye közönséges bába és méregkeverő, mintegy 60 tanu vallomása által méregkeverés, boszorkányság, és ördögi mesterség üzésével vádoltatván, s abban elmarasztatván, megégettetett.

21 sept. (Latin.) Az iskolába Rectornak Tarackközi Ferencz uram ma vezetett be, s a bölcseségről tartott szónoklatot.

Oct. 30. (Latin.) Remény és félelem közt vagyunk, várván a leghatalmasabb Vezirt, és a Felsőleges Fejedelmet; sok készület s ide-odaváló tanácskozással vádoltatunk. Mintegy 180 ló, mit egy hónap s több idő óta szénával zabbal tartotunk, s hizlaltunk, Váradra vezetetik.

15 nov. (Latin.) Felsőges fejedelem Iktári Bethlen Gábor reggeli 11 óra körül elhunyt az élők sorából, minden Karok és Rendek fájdmára s bánatára, hagyván maga helyett (kit a fels. fejedelem még életében beigtattatott,) feleségét Catharinát született Brandenburgi márk-grófnét, kit saját czimével feldiszitni kívánt.

1630. Főbiró Juhos Ferencz.

2 jan. (Latin.) A felsőges fejedelemnek Gy. Fejérvárt jan. 25-kén tartandó temetésére, s egyszersmind az ott tartandó erdélyországi gyűlésre küldetnek nemes Tótfalusi Mihály és Fekete István.

Szikszóra pedig és Miskolczra, a végből, hogy a Poltura a Törökök közt is 3 dénárban járjon, küldetnek Varga János és Makai Pál.

16 febr. (Latin.) Polik János, Atsádról, azelőtt nsgos Rosályi Kun László uram alattvalója ezen Város Colonusai tagjává bévétetett.

Mart. 4. (Latin.) Tiszteletes Szegedi János uram folyó év jan. 2-kán többfajta borral megterhelvén magát, nemes Mike Pál uram asztalánál Jegyző ur iránt haragra lobbant, dühösségbe jött, s azt gyalázó és szidalmas szókkal illette, végre az asztali áldás közben felugrott, s dühösen hazamenvén a legerősebb s három izben ismételt esküvel kötelezé magát, hogy soha nem lesz többé Debreczeni lelkész, s egy Ekléziában nem marad a jegyzővel. — Ugyanazért a lelkipásztor urak nevezett Szegedinek megtiltották a templomban tanítani, míg ez eset a lelkészek ünnepléses gyűlése által el nem döntenek. — Végre lelkész urak e szerint határoztak: „Mivel a béke és egyetértés minden köztársaságban fentartandó: ugyanazért Szegedi János tartsa meg esküjét, s menjen el.“

Nyilttér.

Végnyilatkozat.

Prépost István ur, nyilatkozatában a hozzá intézett kérdések egyikére sem ad alapos választ. Az első kérdést illetőleg magát menteni nem tudván, mások köpenye alá igyekszik bujni, de a kik közzül az első a reá fogott vádtól teljesen ment, (miután nevet nem említett) a másodiknál pedig a dolog már elintéztetett; különben is én most Pr. urat és nem másokat vonván feleletre: a másokkal takarózás nem igazolás, és a kibujni akarás nem sikerült. Másik kérdésemre ennyit sem tudott válaszolni.

Mint hogy Pr. ur eképen nem bír igazolni alaptalan állításait, el valék határozva, őt lovagias elégtétel adására szólítani fel. Azonban itt a következő 3 körülmény praeveniált: 1. Az 1859-ki „Magyar Néplap“-ban azon tény áll közölve, hogy Pr. ur két nőt (!) — Xántus anyját és nővérét — oly kiméletlen modorban támadott meg, hogy ezek kénytelenek voltak segélyért kiáltani. Tehát évekket ezelőtt, mint lovagiattalan ember bélyegeztetett meg. — 2. — Megbizonyosodtam, hogy Lauffer és Stolp urak Pr. ur ellen becsületsértési pert indítottak, s a perbe fogatás a pesti o. t. sz. 1860. nov. 4-kén 12879 sz. a. kelt végzése által el is rendeltetett, a m. k. ítélő tábla 1861. nov. 12-kén 336 sz. a. kiadott ítéletében pedig ő így czimeztetik: „becsületsértéssel terhelt Prépost István“. — 3. Ő e becsületsértési teher alól fölmentve mai napig sincs, sőt elítéltetése igen valószínű. Mert nem áll, a mit lapja mult számában így irt: „állításaim igazsága a pesti o. t. sz. előtt napnál világosabban (!) ki derülvén, a per részemre hozott ítélet által befejezve van“. Lauffer ur ügyvéde Loisch urnál az eredeti okmányokból győződtem meg az ellenkezőről. A per, — a magyar törvénykezés állíttatván vissza, — csak bíróságát változtatá, s a legközelebbi tárgyalás a debreczeni főkapitányság előtt leendő, a hova Pr. ur rövid idő múlva Laufferék által megidézttetik. — Pr. ur tehát itt ujra nyilvánosan (a leggyöngédebb kifejezéssel élve) nem igazat mondott.

Miután tehát nekem vele, mint oly egyennel, aki 1. nő k ellen lovagiattalanságot követett el; 2. becsületsértő; 3. az imént is igazat nem mondáson kapott, bármi uton tovább érintkeznem lehetetlen, a nélkül, hogy általa magamat be ne szennyezem, — nem marad egyéb hátra, minthogy emberiségi szempontból eredet abbéli obajtásomat kifejezzem: vajha Prépost István ur a törvényszék által felmentetvén, s a máik két vádat nem es tetek által legalább paralyzálván, magát arra, hogy nekem lovagias elégtételt adjon — ennek szabályai szerint — társadalmilag képesithesse. Mig ez megtörténne, ez hozzá végszavam.

Pest. 1862. aug. 25.

Thaly Kálmán.

Nyilatkozat.

Reszler István ur debreczeni szinigazgató, a M. S. jelentései közt azt nyilvánítja, hogy alulírtat és nejét, pesti úgnőke Gózon ur, vendégszereplésök idejére nézve talán rosszul értesítette. — Miután Gózon ur nőnek hozzá intézett levelét, — melyben szabadságidőnk rövidege miatt a nap is határozottan ki volt téve, — R. ural közölte, és R. ur e tárgyban irt levele kezeim közt van, nehezen fogja R. ur elhithetelni, hogy auuól tudomása nem volt; hogy pedig alulírt nem a zsiros vásári jövedelemre számított, arról a szombatnapi vásári előadás, melyen alulírt is jelen volt, R. urat meggyőzhette.

Van azonban R. ur nyilatkozatának egy pontja, mely alulírt irányában vádképen hangzik, szemben a debreczeni közönséggel, hogy t. i. az említett művészpár megfosztá a közönséget azon élvezettől, hogy művészetében gyönyörködhessék. — Alulírt és neje a debreczeni közönséget jobban tisztelik, hogyesem a R. ur által eléjükbe szabott napot is meg ne várták volna, ha vendégszereplésokról a közönség — mint illik — előre értesítettet volna. Miután azonban személyesen meggyőződtek, hogy az általános közönség nem is tudott e vendégszereplésről semmit — nem is sértették meg vissza jövetelükkel, a mint látszik, sem Reszler ur érdekét, sem a nagyon tisztelt debreczeni közönséget.

Feleki Miklós mk.

Folytatás a mellékleten.

Melléklet a „Hortobágy“ 1862-diki 18-dik számához.

Vasuti-menetrend

1862. máj. 1-től kezdve, érvényes az 1862. nyári havakra.

I. Kassa és Nagyváradszéle	Bécs ind.	8 óra — perc este	7 óra 45 perc. reg.
	Pest „	6 „ 25 „ reg.	5 „ 35 „ délu.
	Czegléd „	9 „ 27 „ „	8 „ 24 „ este
	Szolnok „	10 „ 27 „ „	9 „ 42 „ éjjel
	Püsp.-Ladány „	1 „ 26 „ délu.	1 „ 20 „ „
	Debreczen „	3 „ — „ „	3 „ 47 „ reg.
	Tokaj „	5 „ 25 „ „	8 „ 4 „ „
	Miskolcz „	7 „ 19 „ este	11 „ 1 „ déle.
II. Aradféle	Forró-Encs „	8 „ 28 „ „	12 „ 52 „ délb.
	Kassa érk.	9 „ 51 „ „	3 „ — „ délu.
	Püsp.-Ladány ind.	1 „ 53 „ délu.	1 „ 40 „ éjjel
	B.-Ujfalu „	2 „ 54 „ „	3 „ 6 „ reg.
	Nagyvárad érk.	3 „ 45 „ „	4 „ 40 „ „
	Bécs ind.	8 óra — perc este	7 óra 45 perc. reg.
	Pest „	6 „ 25 „ reg.	5 „ 35 „ este
	Czegléd „	9 „ 42 „ „	8 „ 39 „ „
III. Kassa és Nagyváradról Pest és Bécsfelé	Szolnok „	10 „ 40 „ „	10 „ 11 „ éjjel
	Mező-Tur „	11 „ 46 „ „	12 „ 14 „ „
	Csaba „	1 „ 22 „ délu.	3 „ 9 „ reg.
	Arad érk.	3 „ 3 „ „	6 „ — „ „
	Kassa ind.	5 óra 26 perc reg.	11 óra — perc. déle.
	Forró-Encs „	6 „ 39 „ „	1 „ 3 „ délu.
	Miskolcz „	7 „ 57 „ „	3 „ 2 „ „
	Tokaj „	9 „ 35 „ „	5 „ 35 „ „
IV. Arad Pest és Bécsfelé	Debreczen „	12 „ 12 „ reg.	10 „ 29 „ éjjel
	Püsp.-Ladány „	1 „ 45 „ délu.	12 „ 56 „ „
	Szolnok „	4 „ 44 „ „	4 „ 43 „ reg.
	Czegléd érk.	5 „ 41 „ este	5 „ 54 „ „
	Pest „	8 „ 37 „ „	8 „ 45 „ „
	Bécs „	6 „ — „ reg.	6 „ 33 „ este
	Nagyvárad ind.	11 „ 12 „ déle.	9 „ 30 „ este
	B.-Ujfalu „	12 „ 5 „ délb.	11 „ — „ éjjel
V. Arad Pest és Bécsfelé	Püsp.-Ladány érk.	12 „ 54 „ „	12 „ 16 „ „
	Arad ind.	12 óra 41 perc délu.	8 óra 20 perc este
	Csaba „	2 „ 17 „ délu.	11 „ 13 „ éjjel
	Mező-Tur „	3 „ 50 „ „	2 „ 3 „ reg.
	Szolnok „	5 „ 9 „ „	4 „ 12 „ „
	Czegléd érk.	5 „ 56 „ este	5 „ 39 „ „
	Pest „	8 „ 37 „ „	8 „ 45 „ „
	Bécs „	6 „ — „ reg.	6 „ 33 „ este

A közállomásokról indulás ideje, a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

A vasúthoz csatlakozó postakocsik indulnak:

Aradról Szebenbe, mindennap este 6 órakor az utasok fölvételével.
Nagyváradról Kolosvárra, mindennap este 6 órakor. (Az utasok fölvételével.)

Nyíregyházáról Szathmárba, vasárnap, szerdán, pénteken este 6 órakor.
Nyíregyházáról Beregszászba, naponkint reggel 6 órakor.
Nyíregyházáról Nagybányára hétfő, kedd, csütörtök, szombat este 6 órakor.
Tokajból S. A. Újhelybe, mindennap este 7 órakor.
Kassáról Lőcsére mindennap éjjeli 1 órakor.
Kassáról Przemyslbe szerdán és szombaton délután 2 órakor.
Kassáról Szigethre mindennap este 10 órakor.
Kassáról Munkácsra mindennap este 10 órakor.

(A. 3—5.)

Az igazgatóság.

Köszönet.

A „Debreczeni Közlöny“ szerkesztő és kiadó tulajdonosa, t. Prépost István ur által, a Debreczenben alakulandó polgári olvasó-egylet részére nemes lelkűen ajánlott, s a közlöny f. évi 33-dik számában megnevezett 31 darab könyvet és 24 külön rendű hazai lapnak nála két éven által össze gyűlt példányait, ideiglenesen gondviselés végett kezeimhez vettem, s ezt ezennel a nemes adakozó iránti elősmerő hálás köszönet nyilvánítása mellett, tisztelettel köztudomásra juttatom.

Sántha István.

Piaczi árak aug. 26-kán.

Közép ár: 1 pozsonyi mérő tiszta buza 4 frt. 00 kr.
— Kétszeres 3 frt. 60 kr. — Rozs 2 frt. 40 kr. — Árpa 1 frt 95 kr. — Zab 1 frt. 30 kr. — Tengeri 5 frt. 90 kr. — Köles 5 frt. 10 kr. — Kása 6 frt. — kr. — Egy mázsa szalonna 38—41 frt. — kr. — Egy font marhahus 17 kr.

Kiadó: a debreczeni Színügyegylet.

Szerkesztő: Illésy György.

HIRDETÉSEK.

ad Nr. ^{8177.}/_{1862.} Cs. k. szab. tiszavidéki vasut.
Hirdetmény.

1862. évi octóber 1-jétől fogva a gyors- és fuvaráru belföldön való szállításánál új fuvarlevél — példányok jönnek használatba s. p. gyors — áruknál vörös, fuvaráruknál pedig fehér papiroson.

E naptól fogva csak oly fuvarlevelek fogadtatnak el, melyek az új mintával tökéletesen megegyeznek.

Új fuvarlevél — példányok a tiszai vasut minden kiadóhivatalában, darabja 2 új kron kaphatók.

A t. cz. feladók ezen új fuvarlevél — példányokat még a fentebbi határidő előtt is használhatják a gyors- és fuvaráru belföld — szállításánál.

Bécs 1862. Augusztus 18.

Az igazgatóság.

Dáné István

norinbergi és diszáru kereskedésben egy, körülbelől 14 éves, tisztességes, ügyes és becsületes ifju, mint tanuló, alkalmazást nyerhet.

A „PHÖNIX“

Biztosító társaság Képviselesége Pesten.

Van szerencsénk a t. cz. közönségnek ezennel tisztelettel tudomására juttatni, miszerint mi folyó 1862-dik év szeptemberhó 1-től kezdve a debreczeni - kerületi főügynökség vezetését és kezelését debreczeni kereskedő **Spitzer Jakab urra ruháztuk át.** E szerint f. é. szeptember 1-től a debreczeni főügynökség kerületében végzendő biztosítási ügyek, ugy szintén a biztosítási díjak beszedése Spitzer Jakab ur által fog eszközöltetni. — Pest 1862. Augusztus 25.

Holländer Testvérek.

A fentebbi hirdetmény erejénél fogva, a három millió forint alaptőkével bíró „Phönix“ biztosító társaságot van szerencsém a t. cz. közönségnek bemutatni, melynek, Bihar, Szabolcs, Szatmár, Közép-Szolnok, Kraszna megyékre, Hajdu kerületre, és Kövár vidékére kiterjedő főügynökségét elvállaltam.

Társulatunk biztosít **teljes és gyors** kár megtérítéssel.

a.) **Tűzkárok ellen** (ha **villám** által okozottak is) **épületeket** (ezeknek még csak a mentés vagy oltás czéljából tett lerombolását is), **gyárakat, gépeket, gazdasági** — és **iparkészleteket, butorokat, marhát** stb.

b.) **utazó javakat** vizen, szárazon, vasuton.

Díjtételeink a lehető **legjutányosabban**, sőt a többi biztosító társaságokéi ellenében **szembetűnő előnyel** is vannak megszabva, és fenn kitett kerületben már működő ügynök uraknál közelebről is megtekinthetők, kik minden a biztosítás köréhez vágó felvilágosítással szívesen szolgálndnak.

Minden a biztosítási ügyre vonatkozó felvilágosításokat helyben a legnagyobb készséggel adva, a nálam bejelentendő biztosítások **legjutányosabb** felvételére gyors és pontos eszközzésére ajánlkozom.

Debreczen. 1862. Augusztus 27.

Főügynök

Spitzer Jakab

Széchenyi-utca 1770-dik sz. a.

A legválasztékosabb

Fehér és veres borok,

különösen többféle

érmelléki asztali borok,

állott szesz, és törköly pálinka,

jutányos áron, hordó számra, tetszés szerinti mennyiségben ajánltnak.

Értekezhetni irántok Telegdi László urral, a Battyányi utczában 2158. sz. alatti házában.

7905.

1862.

Arverési hirdetmény.

Szalad királyi Debreczen város Tanácsa részéről közhírre tétetik, hogy az utszai éjjeli világítás folyó 1862-dik évi november 1-ső napjától számítandó 5 egymásután következő évre, ezen évi szeptember 1-ső napján, délelőtt 9 órakor a városgazdai szobában, másodsor tartandó nyilvános árverésen, haszonbérbe adatik.

Mely alkalomra a vállalkozni kívánók elegendő bánatpénzel ellátva, ezennel meghivatnak, az árverési feltételek a városgazdai hivatalnál, addig is megtekinthetők lévén.

Kelt Debreczenben a városi Tanácsnak 1862. Augusztus 16-kán tartott üléséből.

Kiadta:

Mezei János
aljegyző.

57-dik ÁRJEGYZÉK

az „István“ gőzhengermalom gyártmányairól.

(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett, osztrák értékben, kötelezettség nélkül.)

	5 frt.	20 kr.	5 frt.	60 kr.
A. asztali dara nagy szemű	15	20		
B. ugyanaz apró	15	20		
C. dara középszerű	13	40		
0. királyliszt	14	20		
1. lánghliszt	13	20		
2. montliszt	12	20		
3. zsemlyeliszt	10	40		
4. fehérlenyerliszt 1-ső rendű	8	20		
5. ugyanaz 2-dik	7	—		
6. barnakenyerliszt	5	40		
Kétszereliszt	6	70		
Rozsliszt 1-ső rendű	8	—		
Rozsliszt 2-dik rendű			15	
00. árpakása			14	
0. árpakása			12	
1. árpakása			10	
2. árpakása			8	
3. árpakása			7	
4. árpakása			3	
Árpaliszt			3	
Dercze			3	
Lábliszt			3	
Korpa			2	
Buzaalj			3	20

Minden zsákért 1 frt. 5 kr. lefizetendő. E betétet azonban a vevő visszakapja, ha a zsákot, az elvitel napjától számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül, bérmentesen visszazállítja.

Debreczen 1862. Junius 19.